

A Fővárosi Ítéltábla a Sárdy & Sárdy Ügyvédi Iroda, ügyintéző: dr. Juhász Zsuzsanna pártfogó ügyvéd által képviselt felperesnek a Hernádi és Kovács Ügyvédi Iroda, ügyintéző: dr. Hernádi Eleonóra ügyvéd által képviselt Magyar Energia Hivatal (1081 Budapest, II. János Pál pápa tér 7., hivatkozási szám: ...) alperes ellen energiaügyben hozott közigazgatási határozat felülvizsgálata iránt indult perében a Fővárosi Bíróság 2011. évi december hó 6. napján kelt 6.K.34.489/2009/36. számú ítélete ellen a felperes által 37. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán az alulírott napon - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

ítéletet:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

A felperes pártfogó ügyvédjének a díját és a fellebbezési illetéket az állam viseli.

Ez ellen az ítélet ellen további fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

A felhasználási hely gázellátását biztosítóközüzemi szolgáltatói engedéllyessel (a továbbiakban: szolgáltató) szemben a fogyasztóvédelmi hatóságnál előterjesztett panaszában a felperes azt kifogásolta, hogy a felhasználási helyen a havi mérőóra-állás általa tett bejelentésétől eltérő gázmennyiséget számláztak ki. Sérelmezte továbbá, hogy a szolgáltató által megjelölt telefonszámokon nem lehet bediktálni az óraállásokat, ezért arra kényszerül, hogy többletköltség mellett telefax útján küldje be a szolgáltatóhoz a szükséges adatokat.

A fogyasztóvédelmi hatóság által az alpereshez áttett panasz tárgyában megindított eljárásában az alperes a szolgáltatót nyilatkozattételre hívta fel.

A szolgáltató a felperesi panasszal kapcsolatosan a felhasználási hely számlázását érintően előadta, hogy az elszámolás a felperesi választásnak megfelelően havi mérőállás közlés alapján történik, ennek megfelelően minden hónap 6. munkanapján +3 nap kell közölnie a felperesnek a kibocsátott számlákon feltüntetett

módon az elszámoláshoz szükséges adatokat. Amennyiben ezen időpontig nem érkezik mérőállás közlés, úgy a számlázási rendszer a felhasználási helyre becsült adatokkal készíti el a számlát. Ennek megfelelően járt el: mivel a felperes nem tett eleget adatközlési kötelezettségének, ezért a rendszerében rendelkezésére álló adatok alapján készítette a 111501576793 számú becsült számlát. A fogyasztó számlázással és a mérőóra állás bediktálásával kapcsolatos bejelentéseit kivizsgálta és ennek eredményeiről 2009. március 9. és 2009. április 14. napján írásban tájékoztatást adott, közölve az ügyfél-csatornák elérhetőségét, amelyeken fogadják a mérőóra állás adatokat.

Az alperes a földgázellátásról szóló 2003. évi XLII. törvény (a továbbiakban: Get.) 5.§-ának f) pontjában biztosított hatáskörében eljárva a 2009. szeptember 11. napján kelt ... számú határozatával a felperesnek a mérőállás közlésére és a gáz számlázására vonatkozó panaszát elutasította. A szolgáltató nyilatkozatai és a megküldött dokumentumok alapján azt állapította meg, hogy a szolgáltató a Get. végrehajtására kiadott 111/2003. (VII.29.) Korm. rendelet 2. számú mellékletének 2.2. Gázellátási Közülemi Szabályzata 9.§-ának (4)-(5) bekezdése, 11.§-a és a földgáz közüzemi díjának megállapításáról szóló 96/2003. (XII.18.) GKM rendelet 4.§-a, továbbá a közüzemi szerződés általános feltételeiben rögzítettek, valamint az üzletszabályzatában leírtak szerint járt el. A Get. 4.§-ára hivatkozással rögzítette, hogy a felperesnek a mérőállás közlésével felmerült költségekre vonatkozó igényérvényesítése polgári peres eljárásban vizsgálható.

A felperes keresetében elsődlegesen az alperesi határozat megváltoztatását, másodlagosan annak hatályon kívül helyezését kérte. Álláspontja szerint az alperes a panaszbeadványában leírtakat nem vizsgálta, ezért megalapozatlan és jogszabálysértő döntést hozott. Hangsúlyozta, hogy nem rendelkezik sem vonalas, sem mobiltelefonnal, ezért joga van személyesen eljárni a területileg illetékes gázszolgáltatónál az óraállások bediktálása érdekében. Nem kötelezhető arra, hogy - saját költségén - a lakóhelyét elhagyva másik városban diktálja be a gázóra állását, mert a szolgáltató a lakóhelyén megszüntette az irodáját. Ezzel joggal való visszaélést követett el a szolgáltató, és kárt okoz, mivel nem biztosítja a havi mérőállás közlés lehetőségét.

Az alperes a határozatában foglaltak fenntartása mellett a felperesi kereset elutasítását kérte. Kiemelte, hogy a felperes által faxon küldött mérőállásokat a szolgáltató figyelembe vette, amikor azonban a mérőállás bejelentés nem időben érkezett, a szolgáltató a becsült mennyiségről állította ki a számlát. Ez a gyakorlat megfelel a jogszabályoknak, illetve a szolgáltató üzletszabályzatában írtaknak. Utalt arra, hogy a jelenleg hatályos szabályozás szerint a gázszolgáltatók kötelesek minden kistérségben ügyfélszolgálati irodát fenntartani.

A perbe a szolgáltató - értesítés ellenére - beavatkozni nem kívánt.

Az elsőfokú bíróság ítéletével a felperes keresetét elutasította. Megállapította, hogy a mérőóra állás bediktálása és a kibocsátott becsült számla tekintetében a

lefolytatott eljárás eredményeként megalapozottan utasította el a hatóság a felperes panaszát. Az alperes a jogszabályoknak megfelelő, kellően feltárt tényálláson alapuló és a szükséges mértékben megindokolt döntést hozott az ügyben. A szolgáltató a felperes által a megadott határidőig faxon közölt adatokat a számlázáskor figyelembe vette. Amikor a felperes a szolgáltató üzletszabályzatának IV/2/b. pontja ellenére határidőben nem diktálta be a felhasználási helyet érintő mérőóra állást, akkor jogszerűen eljárva a felhasználási helyre becslés alapján készítette el az elszámolását. A szolgáltató mérőóra állás közlésére rendszeresített elérhetőségekről a kibocsátott számla hátoldalán tájékoztatta a fogyasztót. A szolgáltató a felperesnek megküldött válaszlevelében ezt megismételve jelezte, hogy sms-ben, faxon, mobiltelefonon vagy honlapon tudja jelezni a felhasználó a mérő állásokat; a vezetékes telefonról ingyenesen hívható telefonszám is rendelkezésre áll. Mindezekre figyelemmel a felperes nem hivatkozhat alappal arra, hogy plusz költségeket okoz a szolgáltató, mivel csak faxon tudja továbbítani a mérőóra adatokat.

A felperes fellebbezésében azt kérte, hogy a Fővárosi Ítéletábla az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatva adjon helyt kereseti kérelmének. Állította, hogy 2009. február 5. napján 13:25 perckor telefaxon bejelentette a felhasználási helyre vonatkozó mérőóra állást, ennek ellenére azonban a szolgáltató 2009. február 12-én becslés alapján állította ki a számlát és azt később sem korrigálta. Mivel nem mulasztotta el a bejelentést, ezért a szolgáltató nem volt jogosult becsült mérőóra állás alapján történő számla kibocsátásra. Álláspontja szerint a szolgáltató köteles biztosítani annak ingyenes lehetőségét, hogy a mérőóra állást a fogyasztó bejelenthesse, ugyanis nem kötelezhető arra, hogy telefont üzemeltessen. A szolgáltató nem működtet a lakóhelyén ügyfélszolgálati irodát, a telefonszolgáltató pedig a nyilvános telefonállomásokot szüntette meg, ezért nincs lehetősége a mérőóra állás bejelentést teljesíteni. Mindezeket nem kellő alapossággal vizsgálták, ezért az alperes határozata nem megalapozott; az elsőfokú bíróságnak ezt észlelnie kellett volna és e körben a hatóságot további bizonyítás lefolytatására kellett volna köteleznie.

Az alperes az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását kérte érdemben helyes indokai alapján. Hangsúlyozta, hogy az elsőfokú bíróság a tényállást helyesen állapította meg. A perbeli felhasználási helyen havi mérőállás diktálás alapján készülnek a gázszámlák feltéve, hogy az óraállások adatai a szolgáltatóhoz a pontosan megadott időszakokban beérkeznek. A vitatott számlát érintően ezt a felperes nem igazolta. A szolgáltatói üzletszabályzat rendelkezései kielégítően szabályozzák a mérőóra állás diktálására vonatkozó lehetőségeket és felperes lakóhelyén (... , Radnóti tér 2.) tart fenn ügyfélszolgálati fiókirodát, ahol mérőóra állást is fogadnak. Mindezek miatt a szolgáltató eljárásában jogszabálysértés nem volt kimutatható.

A felperes fellebbezése nem alapos.

A másodfokú bíróság az alperesi határozat jogszerűségét elbíráló elsőfokú ítélet elleni fellebbezést a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: Pp.) 340.§-ának (5) és (6) bekezdése alapján tárgyaláson kívül, a Pp. 253.§-ának (3) bekezdésében írtak szerint a fellebbezés és fellebbezési ellenkérelem keretei között eljárva vizsgálta. Ennek során megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a Pp. 206.§-ában írtaknak megfelelően a peradatok és bizonyítékok meggyőződése szerinti, egyenként és a maguk összességében való értékelésével, a releváns tények feltárása mellett és a vonatkozó jogszabályi rendelkezések alkalmazásával helyesen döntött, amikor elutasította a felperes keresetét.

A felperesnek a másodfokú eljárásban sem volt olyan javára értékelhető okfejtése, ami az alperes határozati és az elsőfokú bíróság ítéleti megállapításainak megalapozottságát megkérdőjelezné. A felperes fellebbezésében az általa már korábban többször előadottakhoz képest olyan új és relevanciával bíró körülményt, vagy bizonyítékot nem jelölt meg, amely a fellebbezése kedvező elbírálását eredményezhette volna.

A másodfokú bíróság tévesnek találta a felperes azon álláspontját, hogy az alperes és az elsőfokú bíróság mulasztott, mert nem vették figyelembe az általa előadottakat. Ezzel szemben mind a közigazgatási, mind az elsőfokú bírósági eljárás során megtörtént a rendelkezésre álló bizonyítékok és nyilatkozatok ütköztetése és mérlegelése, amelyből az alperes és az elsőfokú bíróság is helyes következtetést vont le.

Mindezek folytán a másodfokú bíróság a Pp. 254.§-ának (3) bekezdése alapján az elsőfokú bíróság ítéletét helyes indokainál fogva helybenhagyta.

A felperesi fellebbezésre figyelemmel a Fővárosi Ítéltábla a következőket emeli ki. A Get. 5.§-ának f) pontja alapján a polgári jogi igény elbírálására és kártérítés megítélésére jogosítvánnyal nem rendelkező alperesnek a felperesi panasz kapcsán azt kellett vizsgálnia, hogy a szolgáltató eljárása sérti-e a vonatkozó jogszabályokban, valamint az üzletszabályzatban előírtakat. A fogyasztó szabadon választhat az elszámolási módok között (diktált vagy becsült) és lehetősége van az egy éves cikluson belül ennek megváltoztatására. A szolgáltatónál a számlázás automatizált rendszerben történik, így kiemelt jelentősége van annak, hogy a havi mérőóra állás közlése milyen időpontban érkezik be a szolgáltatóhoz, mert becsült számla kiállítására akkor van lehetőség, ha a diktálást vállaló felhasználó valamilyen okból a meghatározott határidőig az adatközlésnek nem tesz eleget.

A perbeli esetben a felperes a felhasználási helyre vonatkozó közüzemi szerződésben azt vállalta, hogy a szolgáltató általi mérő leolvasási hónap kivételével, a szolgáltató által meghatározott leolvasási időszakon belül havonta közli a leolvasott mérőóra adatokat. Nem vitatható, hogy a felperesnek a választott időszakos vagy rendszeres adatszolgáltatási kötelezettségének eleget kell tennie. Amennyiben a felperes a havi mérőóra állás bejelentését elmulasztja, vagy azt a

megadott határnapon túl teljesíti, akkor a szolgáltató jogosult a becsült mérőóra állás (fogyasztás) alapján történő számlakibocsátásra.

A hatóság a szolgáltatói nyilatkozat és adatközlés, valamint a felperesi panasz alapulvételeivel állapította meg, hogy a jelen ügyben a szolgáltató intézkedései jogszerűek voltak: a becsült érték alapján való számlakibocsátás helyesen történt a havi adatközlés elmulasztása miatt: a mérőóra állás ingyenes bejelentésének a lehetősége biztosított volt, a szolgáltató a felperes bejelentéseit vizsgálta és azokról őt tájékoztatta. Az alperes döntésében idézett szolgáltatói nyilatkozat semmilyen olyan új tény nem tartalmaz, amelyet a felperes nem ismert volna.

Az elsőfokú bíróság a kereseti kérelem keretei között vizsgálta az alperesi határozatot. A panasz lényeges elemeit kiemelte és értékelte, azonban nem talált olyan releváns tényállási elemet, amely más döntést eredményezett volna. A felperesi állítások önmagukban a tényállás vitatása körében nem cáfolják megdöntő erővel a hatósági és az elsőfokú bírósági döntés alapjául szolgáló, a közigazgatási és a peres eljárásban rendelkezésre álló iratokban foglaltaknak megfelelően feltárt tények és körülmények megalapozottságát. A felperes ugyan állította, hogy a felhasználási helyre előírt határidőn belül a mérőóra állást bejelentette fax útján, ezt azonban nem igazolta. A szolgáltató a felperes lakóhelyén - ... a Radnóti tér 2. szám alatt - tart fenn ügyfélszolgálati fiókirodát, ahol mérőóra állást is fogadnak. Ezáltal a szolgáltató részéről biztosított annak lehetősége, hogy személyesen, avagy a városi nyilvános távbeszélő állomások bármelyikéről is ingyenesen hívható telefonszámon a felperes bejelenthesse a mérőóra állást, vagyis nemcsak az általa hivatkozott fax útján tudja az adatszolgáltatási kötelezettségét teljesíteni.

Mindezek folytán az elsőfokú bíróság okszerű következtetésre jutott, amikor megállapította, hogy a feltárt tényállás a perbeli adatokkal alátámasztott, és az alperes a vonatkozó anyagi és eljárási jogszabályi előírásoknak megfelelően hozta meg a döntését.

Az alperes a másodfokú eljárásban költséget nem kért, ezért erről az ítéletáblának rendelkeznie nem kellett. A pártfogó ügyvédet megillető díj viseléséről a Pp. 87.§-ának (2) bekezdése alapján a rendelkező részben írtak szerint döntött a másodfokú bíróság. A pártfogó ügyvéd díjának összegét a jogi segítségnyújtás igénybevételeének részletes szabályairól szóló 56/2007. (XII.22.) IRM rendelet 87-89.§-ainak megfelelően - az elsőfokú bíróság értesítése alapján - az illetékes igazságügyi szolgálat állapítja meg [288/2010. (XII.21.) Korm. rendelet 2.§ (1) bekezdés 3. pontja.], míg a fellebbezési illetéket a 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 14.§-a alapján az állam viseli.

Budapest, 2012. évi szeptember hó 19. napján

Borsainé dr. Tóth Erzsébet sk. a tanács elnöke, dr. Bacsá Andrea sk. előadó bíró,
dr. Vitál-Eigner Beáta sk. bíró

A kiadmány hitel  l:
tisztviselő